

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10Csp/74/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5618202914
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2019:5618202914.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš sudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci žalobcu BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, so sídlom Boulevard Haussmann 1, Paríž, Francúzska republika, konajúceho na území Slovenskej republiky prostredníctvom BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA, pobočka zahraničnej banky, so sídlom Karadžičova 2, Bratislava, IČO: 47 258 713, zastúpeného splnomocneným zástupcom Advokátska kancelária JUDr. Marek Czompoly, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Ventúrska 16, IČO: 47 234 547, proti žalovanej A. U., nar. X. X. XXXX, trvale bytom A. E., J. XXX/X, v spore o zaplatenie 1077,55 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi 658,21 eura, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 678,21 eura od 29. 11. 2015 do 17. 12. 2015, zo sumy 668,21 eura od 18. 12. 2015 do 25. 1. 2016 a zo sumy 658,21 eura od 26. 1. 2016 do zaplatenia, ktoré súd povoľuje žalovanej splácať v mesačných splátkach vo výške 50 eur, splatných vždy k poslednému dňu príslušného kalendárneho mesiaca, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pričom omeškanie s plnením jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

Vo zvyšnej časti sa žaloba zamieťa.

Žalobcovi sa priznáva voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 22 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou, doručenou Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 19. 10. 2018, sa žalobca domáhal voči žalovanej zaplatenia 1077,55 eura, spolu s úrokom vo výške 27,48 % ročne zo sumy 951,56 eura od 24. 11. 2015 do zaplatenia, úrokom z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 1097,55 eura od 24. 11. 2015 do 17. 12. 2015, zo sumy 1087,55 eura od 18. 12. 2015 do 25. 1. 2016 a zo sumy 1077,55 eura od 26. 1. 2016 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania. V žalobe uviedol, že ku dňu 30. 6. 2016 sa zlúčil so spoločnosťou Cetelem Slovensko a. s., ktorá zanikla zlúčením bez likvidácie a stal sa jej univerzálnym právnym nástupcom. Dňa 11. 5. 2013 uzavrela obchodná spoločnosť Cetelem Slovensko a. s. ako veriteľ so žalovanou ako dlžníkom zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydání kreditnej karty, obsahom ktorej bol záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5000 eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu uvedeného v úverovej zmluve a súčasne záväzok dlžníka vrátiť poskytnutý revolvingový úver, spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami, formou dohodnutých mesačných splátok. Počas trvania úverového vzťahu dlžník vyčerpal z poskytnutého úverového rámca peňažné prostriedky v celkovej výške 1030,83 eura tak, že sumu 943,65 eura čerpal výbermi hotovosti z bankomatov a platbami na vybraných obchodných miestach, suma 87,18 eura predstavuje poplatky, ktoré veriteľ účtoval v súlade s úverovou zmluvou ako súčasť úverovej istiny. Dlžník svoj záväzok splácať poskytnutý úver riadne a včas neplnil a uhradil len časť dlžnej sumy vo

výške 285,44 eura. Preto dňa 23. 11. 2015 vyhlásil veriteľ mimoriadnu splatnosť úveru. Žalovaná suma pozostáva z istiny vo výške 951,56 eura a úrokov vo výške 125,99 eura.

2. Žalovaná v písomnom vyjadrení k podanej žalobe, doručenom súdu dňa 16. 1. 2019 uviedla, že si je vedomá, že jej vznikol dlh voči spoločnosti Cetelem na základe zmluvy o revolvingovom úvere. Je však vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý jej končí 19. 1. 2019. Dlž nesplácala včas, nakoľko jej to finančné možnosti neumožňovali. Po skončení výkonu trestu je ochotná dlh splácať.

3. Žalobca vo vyjadrení ku vyjadreniu žalovanej (replike), doručenom súdu dňa 24. 1. 2019, uviedol, že žalovaná celý svoj dlh uznala, preto navrhuje, aby súd vo veci rozhodol rozsudkom pre uznanie nároku. Súhlasil so splácaním dlžnej sumy v mesačných splátkach, ktorých výšku ponechal na zvážení súdu, avšak navrhol, aby priznaná suma, vrátane príslušenstva, bola uhradená do jedného roka.

4. Žalovaná vo vyjadrení ku vyjadreniu žalobcu (duplike), doručenom súdu dňa 6. 3. 2019, navrhla povoliť splácanie dlhu v splátkach vo výške 50 eur mesačne. Uviedla, že súd by mohol zvážiť aj skutočnosť, že je ochotná splatiť sumu 951,56 eura, ktorá jej bola požičaná, do 1 roka.

5. V súlade so zákonným ustanovením § 180 Civilného sporového poriadku súd rozhodol, že vykoná pojednávanie v neprítomnosti splnomocneného zástupcu žalobcu, ktorému bolo predvolanie na pojednávanie riadne a včas doručené. Splnomocnený zástupca žalobcu neúčast' na pojednávaní ospravedlnil a navrhol vykonať pojednávanie aj v jeho neprítomnosti.

6. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že nevedela, či môže spochybníť žalovanú sumu, preto napísala, že je ochotná zaplatiť ju v splátkach, a že voči nej nemá výhrady. Požičala si približne 900 eur, sumu 250 eur splatila, preto sa jej to zdá vysoké.

7. Žalovaná pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že žalobca je dal kartu, prostredníctvom ktorej čerpala úver vo výške 943,65 eura. V tom čase bola po pôrode, potrebovala peniaze na kočík, na iné potreby pre dcéru. Úver prestala splácať, lebo bola nezamestnaná. Úver by bola schopná splatiť po 50 eur mesačne. Býva s rodičmi, ktorým dáva na bývanie 50 eur mesačne a na stravu 50 eur mesačne. Pracuje v pracovnom pomere, z ktorého poberá čistý príjem 400-500 eur mesačne. Dcéra chodí do materskej školy, kde výdavok na stravu je 1,30 eura mesačne, navštevuje tanečnú, kde je výdavok 7 eur mesačne. Výživné na dcéru určené nie je, otec na ňu výživné neplatí. Má aj ďalšie dlhy, ktoré spláca sumou 40 eur mesačne. Majetok nevlastní.

8. Z listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu, súd zistil nasledovný skutkový stav:

9. Obchodná spoločnosť Cetelem Slovensko a. s. ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili dňa 11. 5. 2013 zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydali kreditnú kartu a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb číslo XXXXXXXXXXXXXXXX. V časti 2 zmluvy si účastníci zmluvy dojednali poskytnutie revolvingového spotrebiteľského úveru do výšky schváleného úverového rámca a za podmienok dohodnutých v zmluve. Dlžník sa zaviazal poskytnutý revolvingový úver vrátiť, zaplatiť dohodnuté úroky a poplatky a plniť ďalšie povinnosti dohodnuté v zmluve. Zmluvné strany si dojednali výšku úverového rámca 5000 eur, aktuálnu výšku úverového rámca 600 eur, výšku mesačnej splátky „min. 5 % z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 eur“, splatnosť mesačnej splátky 10. deň v mesiaci, výšku úrokovej sadzby 28,68 % ročne, RPMN 45,94 %, poplatok za poistenie 3,33 %. Podľa časti 3, čl. 4.1. zmluvy, v prípade, ak klient nespláca poskytnutý úver/revolvingový úver riadne a včas, je veriteľ oprávnený vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, t. j. požadovať splatenie úveru, vrátane príslušných úrokov a poplatkov, v lehote a s účinnosťou, ktorú veriteľ určí v oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti. Z potvrdenia o odfinancovaní peňažných prostriedkov mal súd preukázané čerpanie úveru v celkovej výške 943,65 eura. Z potvrdenia o prijatí splátok mal súd preukázanú celkovú výšku prijatých úhrad v sume 285,44 eura, z tohto po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru dňa 17. 12. 2015 úhradu vo výške 10 eur a dňa 25. 1. 2016 úhradu vo výške 10 eur. Dňa 24. 11. 2015 obchodná spoločnosť Cetelem Slovensko, a. s. oznámila žalovanej, že, vzhľadom na nesplácanie poskytnutého úveru riadne a včas, vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 23. 11. 2015 a vyzvala žalovanú na úhradu dlžnej sumy vo výške 1097,55 eura, zloženej z úverovej istiny vo výške 951,56 eura a úrokov, poplatkov a poistného, vo výške 145,99 eura, pričom v prípade neuhradenia dlžnej sumy do 14 dní pristúpi k vymáhaniu súdnou cestou. Žalovaná neprevzala

oznámenie v odbernej lehote. Oznámenie bolo odovzdané na poštovú prepravu dňa 25. 11. 2015 a vrátené veriteľovi dňa 16. 12. 2015.

10. Z výpisu z obchodného registra obchodnej spoločnosti Cetelem Slovensko a. s. mal súd preukázané, že uvedená obchodná spoločnosť zanikla ku dňu 30. 6. 2016 zlúčením so žalobcom.

11. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

12. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

13. Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

14. Podľa § 52 ods. 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, t. j. k 11. 5. 2013, (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

16. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

17. Podľa § 9 ods. 1 prvá veta zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

18. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

19. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

20. Podľa § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

21. Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

22. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný

platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba L. B. T. platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

24. V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd, na základe výsledkov vykonaného dokazovania, podanej žalobe čiastočne vyhovel, nakoľko mal preukázanú jej čiastočnú dôvodnosť. Žalobca sa žalovaného nároku domáhal právnym dôvodom splnenia záväzkov zo zmluvy o revolvingovom úvere, uzavretej medzi jeho právnym predchodcom a žalovanou. Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané a medzi stranami sporu nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu (Cetelem Slovensko a. s.) ako veriteľ a žalovaná ako dlžník uzatvorili zmluvu o spotrebiteľskom úvere a zmluvu revolvingovom spotrebiteľskom úvere, v ktorej si, okrem poskytnutia viazaného spotrebiteľského úveru, dojednali poskytnutie revolvingového úveru, s výškou aktuálneho úverového rámca 600 eur. Vzhľadom na skutočnosť, že zmluva bola uzatvorená medzi dodávateľom a spotrebiteľom, jednalo sa o spotrebiteľskú zmluvu. Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej obchodnej a podnikateľskej činnosti, žalovaná, naopak, pri uzatváraní zmluvy konala ako fyzická osoba, nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, čo vyplýva najmä z označenia žalovanej v zmluve. Vzhľadom na charakter a obsah zmluvy, sa jednalo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Povinnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, v zmysle zákonného ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, je údaj o výške, počte a termíne splátok istiny, úrokov a poplatkov. Súd z vykonaného dokazovania nemal preukázané platné dojednanie uvedenej náležitosti zmluvy, následkom čoho je, v zmysle zákonného ustanovenia § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, bezúročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutého úveru. Dojednanie o výške mesačnej splátky v zmluve o úvere je neurčité a nezrozumiteľné a z uvedeného dôvodu neplatné. Výška splátky je koncipovaná ako percento z dlžnej čiastky zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300 eur. Uvedené dojednanie je však neurčité, nakoľko jeho obsah je nejasný a nemožno ho ustáliť ani prostredníctvom interpretačného pravidla vyjadreného v § 35 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Formulácia zmluvného dojednania neumožňuje dlžníkovi, v postavení spotrebiteľa, jednoznačne a určito už v čase uzatvorenia zmluvy nadobudnúť vedomosť o tom, v akej konkrétnej výške bude povinný čerpaný úver splácať, ani si výšku splátky určito a jednoznačne dovodiť. Uvedený právny názor súdu prvej inštancie bol potvrdený aj napr. v rozsudku Krajského súdu v Žiline zo dňa 31. 5. 2016, č. k. 8Co/89/2016-119. Z dôvodu absencie povinnej zákonnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere - údaju o výške splátky úveru (ktorý bol v zmluve dojednaný neplatne z dôvodu neurčitosti a nezrozumiteľnosti dojednaní), sa úver, poskytnutý žalovanej, považuje za bezúročný a bez poplatkov. Žalobcovi preto prislúchalo len právo na splatenie poskytnutého úveru, bez úrokov a poplatkov. Medzi stranami sporu nebolo sporné, že žalovaná čerpala prostriedky - úver vo výške 943,65 eura. Medzi stranami sporu taktiež nebolo sporné, že žalovaná na úver zaplatila celkovo 285,44 eura. Súd preto uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi 658,21 eura, predstavujúcich rozdiel medzi celkovou sumou poskytnutého úveru a celkovou výškou úhrad. V zostávajúcej časti súd podanú žalobu ako nedôvodnú zamietol.

25. Nakoľko žalovaná sa dostala s plnením svojho peňažného záväzku voči žalobcovi do omeškania, vzniklo žalobcovi aj právo na zaplatenie úrokov z omeškania. Oprávnenie veriteľa žiadať splatenie celého úveru v prípade omeškania s úhradou splátky v zmysle zákonného ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka bolo dojednané v časti 3, čl. 4.1. zmluvy. Súd preto priznal žalobcovi úroky z omeškania vo výške uplatnenej v žalobe, t. j. 5,05 % ročne, ktorá bola v súlade s výškou úrokov z omeškania podľa občianskoprávných predpisov, avšak len zo sumy nezaplatenej istiny. Keďže k predčasnej splatnosti úveru došlo dňa 28. 11. 2015 (oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti úveru bolo odovzdané na poštovú prepravu dňa 25. 11. 2015, teda, vzhľadom na obvyklú dĺžku poštovej prepravy 3 dni, sa do dispozičnej sféry žalovanej v zmysle zákonného ustanovenia § 45 Občianskeho zákonníka dostalo dňom 28. 11. 2015), dňom nasledujúcim, teda od 29. 11. 2015, sa dostala žalovaná s plnením dlhu do omeškania. K prvému dňu omeškania predstavovala suma dlžnej istiny 678,21 eura, čo mal súd preukázané z prehľadu platieb vykonaných žalovanou, preto priznal žalobcovi úroky z omeškania od 29. 11. 2015 do 17. 12. 2015 z uvedenej sumy a následne, zohľadniac čiastočné úhrady vykonané dňa 17. 12. 2015 a 25. 1. 2016, zo sumy 668,21 eura od 18. 12. 2015 do 25. 1. 2016 a zo sumy 658,21 eura od 26. 1. 2016 do zaplatenia. V zostávajúcej časti uplatnených úrokov z omeškania súd podanú žalobu ako nedôvodnú zamietol.

26. Aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu v konaní mal súd preukázanú výpisom z obchodného registra obchodnej spoločnosti Cetelem Slovensko a. s., z ktorého vyplynulo, že žalobca je, v dôsledku cezhraničného zlúčenia, univerzálnym právnym nástupcom uvedenej obchodnej spoločnosti.

27. Pokiaľ žalobca navrhol vo veci rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku v zmysle zákonného ustanovenia § 282 Civilného sporového poriadku, súd nemal preukázané splnenie podmienok pre uvedený postup. Žalovaná síce výhrady k žalovanej sume nemala, avšak žalovanú sumu výslovne neuznala čo do právneho dôvodu a výšky. Navyše, už v replike poukázala na možnosť priznať len nesplatenú sumu reálne poskytnutého úveru. Na pojednávaní uviedla, že nevedela, či môže spochybníť žalovanú sumu a žalovaná suma sa jej zdala vysoká.

28. Podľa § 232 ods. 4 Civilného sporového poriadku, ak súd uložil povinnosť plniť opakujúce sa a v budúcnosti splatné dávky a splátky, vykonateľnosť týchto dávok a splátok sa spravuje poradiť ich splatnosti, ak súd nerozhodne inak; súd môže rozhodnúť, že omeškanie s plnením jednej dávky alebo splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

29. V súlade s citovaným zákonným ustanovením súd povolil žalovanej splácať priznanú sumu v splátkach vo výške 50 eur mesačne. Súd prihliadal na výšku priznaného plnenia, skutočnosť, že žalovaná má príjem z pracovného pomeru vo výške 400-500 eur mesačne ako aj ku osobe žalobcu. Žalovaná má vyživovaciú povinnosť k maloletému dieťaťu, na ktoré si druhý rodič vyživovaciú povinnosť neplní. Súd mal za to, že povolením splácania dlhu v splátkach vo výške 50 eur mesačne nebudú neprimerane ohrozené práva žalobcu (prihliadajúc najmä na osobu žalobcu a skutočnosť, že povolením splácania dlhu v splátkach by malo byť priznané plnenie splatené do 14 mesiacov) a súčasne nebude ohrozené uspokojovanie základných životných potrieb žalovanej. Navyše, žalobca so splácaním dlhu v splátkach vo výške 50 eur mesačne súhlasil.

30. Podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

31. Podľa § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

32. V súlade so zákonným ustanovením § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku súd priznal v spore úspešnejšiemu žalobcovi pomernú časť náhrady trov konania. Úspech žalobcu v konaní predstavoval 658,21 eura, čo v percentuálnom vyjadrení činí 61 %, jeho neúspech 419,34 eura, čo v percentuálnom vyjadrení činí 39 %. Pomer úspechu a neúspechu žalobcu potom predstavoval 22 % (61 % - 39 %). Súd preto priznal žalobcovi voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 22 %. V súlade so zákonným ustanovením § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Liptovský Mikuláš, v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 359 Civilného sporového poriadku, odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 363 Civilného sporového poriadku, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 Civilného sporového poriadku, rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku, odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku, odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 366 Civilného sporového poriadku, prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.